

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/259/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816202886
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7816202886.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a sudcov JUDr. Martina Kolesára a JUDr. Zuzany Matyiovej v spore žalobcu: Stavebné bytové družstvo, Rožňava, so sídlom Budovateľská 49, Rožňava, IČO: 31 686 966, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Erika Simanová, s.r.o., so sídlom Edelényska 2027/3, Rožňava, proti žalovaným: 1/ DRAŽOBNÍK, s.r.o., so sídlom Hviezdoslavova 6, Košice, IČO: 36 764 281, 2/ Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, zastúpený: Advokátska kancelária Mária Grochová a partneri s.r.o., so sídlom Bočná 10, Košice, 3/ TOKER s.r.o., so sídlom Trieda SNP 61/B, Košice, IČO: 47 476 451, 4/ A. zastúpený JUDr. Ladislavom Törökom, advokátom, so sídlom Šafárokova 8, Rožňava, o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, o odvolaní žalovaného v 6. rade proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava z 18. decembra 2017, č. k. 4C/56/2016-127

rozhodol:

M e n í uznesenie v napadnutom výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 6. rade tak, že žalobca je povinný nahradiť žalovanému v 6. rade 100 % trov konania pred súdom prvej inštancie.

Žalobca j e p o v i n n ý nahradiť žalovanému v 6. rade 100 % trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej tiež len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) napadnutým uznesením zastavil konanie, rozhodol o trovách konania tak, že žiadnej zo strán nárok na ich náhradu nepriznal a rozhodol tiež o vrátení časti zaplateného súdneho poplatku za žalobu.

2. Len proti výroku o trovách konania podal žalovaný v 6. rade v zákonnej lehote odvolanie s návrhom, aby odvolací súd napadnuté uznesenie v tejto časti zmenil tak, že žalovanému v 6. rade prizná nárok na náhradu všetkých trov konania pred súdom prvej inštancie.

3. Rozhodnutie o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanými v 1. až 5. rade, ako aj výroky napadnutého uznesenia o zastavení konania a o vrátení časti zaplateného súdneho poplatku žalobcovi neboli odvolaním napadnuté; v tejto časti rozsudok nadobudol právoplatnosť v zmysle ust. § 367 ods. 2 a ods. 3 C.s.p., a preto v nej nebol v odvolacom konaní preskúmaný.

4. Súd prvej inštancie odôvodnil napadnuté rozhodnutie o trovách konania s použitím ust. § 256 ods. 1 C.s.p. úvahou, že k zastaveniu konania síce došlo pre späťvzatie žaloby, k tomuto procesnému úkonu však podľa jeho názoru žalobca pristúpil po tom, čo v priebehu konania došlo k uspokojeniu jeho pohľadávok voči žalovaným v 4. a 5. rade na úhradách za služby spojené s užívaním bytu, a to sčasti ich dobrovoľným plnením a sčasti exekúciou vykonávanou JUDr. Petrom Hodermarským, súdnym exekútorom pod sp. zn. EX 200/2014, EX 201/2014, EX 240/2015, EX 241/2015 a EX 91/2017. Podľa odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, dôvodom žaloby bol nezákonný postup žalovaného v 1. rade, ktorý byt dražil v rozpore s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka a výťažok z

dražby odmietol poukázať žalobcovi, čím bolo znemožnené uspokojenie jeho pohľadávky, zabezpečenej zákonným záložným právom, ktoré bolo v poradí pred záložným právom žalovaného v 2. rade.

5. Žalovaný v 6. rade v odvolaní nesúhlasil so spôsobom posúdenia otázky procesného zavinenia za zastavenie konania súdom prvej inštancie. Prezentoval názor, že k vzniku sporu, ani k zániku spornosti práv medzi stranami v priebehu konania nijak neprispel, a preto podľa jeho názoru zastavenie konania procesne zavinil výlučne žalobca. Žalovaný v 6. rade svojimi výhradami k spôsobu právneho posúdenia skutočností majúcich význam pre rozhodnutie o trovách konania uplatnil odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p.

6. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného v 6. rade argumentoval, že žalobu o neplatnosť dobrovoľnej dražby podal na súde preto, že žalovaný v 1. rade ako dražobník na návrh žalovaného v 2. rade, i napriek nesúhlasu prednostného záložného veriteľa, dňa 25.1.2016 vykonal dražbu nehnuteľností, v tom čase vo vlastníctve žalovaných v 4. a 5. rade, na ktorej došlo k ich vydraženiu žalovaným v 3. rade, pričom žalovaní v 1. a 2. rade žalobcovi odmietli vydať výťažok dražby. Tým podľa žalobcu došlo k zmareniu uspokojenia jeho pohľadávky voči žalovaným v 4. a 5. rade. Až v priebehu konania žalovaní v 4. a 5. rade sčasti na pohľadávku žalobcu dobrovoľne plnili a v ostatnej časti došlo k jej vymoženiu exekúciou na ich majetok. Po uspokojení pohľadávky žalobca tvrdil, že už nemal ďalej dôvod trvať na určení neplatnosti dražby.

7. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) prejednal odvolanie žalovaného v 6. rade ako podané včas (§ 362 C.s.p.), oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 C.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§§ 355 až 358 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 a contrario C.s.p., v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 C.s.p., z hľadiska odvolaním uplatneného odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p. a s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle ust. § 380 ods. 2 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného v 6. rade je dôvodné.

8. Žalovaný v 6. rade svojimi odvolacími námietkami v intenciiach uplatneného odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p. nastolil predmetom odvolacieho prieskumu správnosť rozhodnutia o trovách konania súdom prvej inštancie z hľadiska spôsobu právneho posúdenia otázky zavinenia za zastavenie konania. Vo všeobecnosti právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikáciou konkrétnej právnej normy na zistený skutkový stav vyvodzuje zo skutkových zistení aké práva a povinnosti majú subjekty konania podľa hmotného práva. Nesprávnym právnym posúdením je potom potrebné rozumieť omyl v tomto postupe a teda nesprávnosť pri aplikácii práva na skutkové zistenia. O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak súd neaplikoval právnu normu vôbec alebo ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo ak aj aplikoval správny predpis, ktorý tiež správne interpretoval, avšak právnu normu nesprávne na zistený skutkový stav aplikoval, teda v skutkových okolnostiach z právnej normy vodil nesprávne závery o právach a povinnostiach strán.

9. Podľa ust. § 256 ods. 1 C.s.p., ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

10. Právna teória a súdna prax sú zajedno v tom, že procesné zavinenie za zastavenie konania podľa citovaného ustanovenia zákona (rovnako ako pojem zavinenie za zastavenie konania podľa ust. § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, platného do 30.6.2016) je potrebné hodnotiť výlučne z procesného hľadiska čo znamená, že rozhodujúcimi skutočnosťami pre posúdenie zodpovednosti za zastavenie konania sú tie, ktoré vznikli po začatí konania. Zároveň platí, že zavinenie nie je možné interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorom príčinou je správanie sa strany sporu a zároveň tiež komplexne a extenzívne v tom smere, že za osobu, ktorá zavinila zastavenie konania je treba považovať aj žalovaného, ktorý svoj dlh splní po začatí sporu, a tým vyvolá u žalobcu nevyhnutnosť späťvzatia dôvodne podanej žaloby. Pritom i na dôvodnosť žaloby je potrebné nazerať procesne, teda bez ohľadu na to, aký by bol výsledok konania, keby k späťvzatiu nedošlo, nakoľko o veci nemôže byť rozhodnuté meritórne a tým zistené, či bola žaloba podaná dôvodne. Rozhodujúcou z hľadiska procesného zavinenia zastavenia konania pre späťvzatie žaloby je preto len skutočnosť, že žalovaný plnil to, čoho sa žalobca domáhal, a že len z toho dôvodu vzal žalobca žalobu späť (por. Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 1540s, str. 933).

11. Žalobca sa v konaní domáhal určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby dňa 25.1.2016, na ktorej žalovaný v 3. rade vydražil nehnuteľnosti evidované v katastri nehnuteľností na LV č. 3917 pre kat. úz. Rožňava, ako byt č. 31 v bytovom dome č. súpis. 1915 na parc. č. 4043 a spoluvlastnícky podiel o veľkosti 312/10000 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach tohto bytového domu (na iných miestach odôvodnenia tiež len „nehnuteľnosti“), ktorých vlastníckmi boli v tom čase žalovaní v 4. a 5. rade. Žalovaný v 1. rade ako dražobník túto dražbu organizoval a žalovaný v 2. rade bol jej navrhovateľom pri výkone svojho záložného práva k nehnuteľnostiam na uspokojenie pohľadávky zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 0512836098 zo dňa 10.2.2010. Žalovaný v 6. rade mal nadobudnúť nehnuteľnosti od žalovaného v 3. rade kúpou, pričom toho času je v katastri nehnuteľností evidovaný ako ich vlastník. Na podklade obsahu spisu možno podľa odvolacieho súdu bez akýchkoľvek pochybností skonštatovať, že žaloba o neplatnosť dobrovoľnej dražby predstavuje vyústenie sporu žalobcu pri výkone práv vlastníkov bytov a nebytových priestorov, ktorých ako správca zastupoval a žalovaného v 2. rade o poradie záložného práva na nehnuteľnostiach, pričom na strane žalobcu tento spor spočíva na presvedčení, že záložné právo žalovaného v 2. rade bolo v poradí rozhodujúcom na uspokojenie záložného práva až za záložným právom vlastníkov bytov a nebytových priestorov, a preto podľa názoru žalobcu žalovaný v 2. rade v rozpore so zákonom pokračoval vo výkone záložného práva po oznámení nesúhlasného stanoviska s uskutočnením dobrovoľnej dražby, odôvodneného skutočnosťou, že už skôr sám pristúpil k výkonu záložného práva na nehnuteľnostiach.

12. Podľa ust. § 151ma ods. 6 veta pred bodkočiarkou a ods. 8 Občianskeho zákonníka, pri výkone záložného práva záložným veriteľom, ktorý nemá postavenie prednostného záložného veriteľa, sa záloh prevádza zaťažený záložným právom prednostného záložného veriteľa a ostatných záložných veriteľov, ktorí sú v poradí rozhodujúcom na uspokojenie záložných práv pred záložným veriteľom vykonávajúcim záložné právo. (8) Ak pohľadávka prednostného záložného veriteľa alebo niektorého z ostatných záložných veriteľov, ktorí sú v poradí rozhodujúcom na uspokojenie záložných práv pred záložným veriteľom vykonávajúcim záložné právo podľa odseku 6, je v čase výkonu záložného práva splatná, môže tento záložný veriteľ začať výkon záložného práva alebo uplatňovať uspokojenie svojej pohľadávky aj z výťažku z predaja zálohu.

13. Z citovaných ustanovení zákona vyplýva, že právne postavenie záložného veriteľa, ktorý je v poradí rozhodujúcom na uspokojenie záložných práv pred záložným veriteľom vykonávajúcim záložné právo, nemôže byť výkonom záložného práva takýmto záložným veriteľom prakticky nijak dotknuté. To jednak preto, že jeho záložné právo zostáva po výkone záložného práva záložným veriteľom s neskorším poradím zachované a jednak i preto, že mimo výkonu takto zachovaného záložného práva môže záložný veriteľ so skorším poradím priamo uplatňovať uspokojenie svojej pohľadávky aj z výťažku z predaja zálohu iným záložným veriteľom. Z pohľadu týchto skutočností sa prirodzene vynára otázka, či vôbec a pokiaľ áno ako sa sporná dobrovoľná dražba dotkla práv žalobcu, zodpovedanie ktorej úzko súvisí s riešením vecnej legitímácie žalobcu na podanie žaloby na určenie neplatnosti dražby (§ 21 ods. 2 zák. č. 527/2002 Z. z.). Ako už bolo zmienené na inom mieste tohto odôvodnenia, pre účely rozhodnutia o trovách konania je potrebné na dôvodnosť žaloby nazerať procesne, a teda bez ohľadu na to, aký by bol výsledok konania, keby k späťvzatiu nedošlo. Preto odvolací súd ponechal stranou posúdenie vecnej legitímácie žalobcu, ale i vecnej legitímácie žalovaného v 6. rade v spore. Pokiaľ aj ozrejml skutočné subjekty sporu a jeho pravú podstatu urobil tak len na zvýraznenie kontrastu medzi tým, o čo v spore šlo a aký dopad na spornosť posudzovaného nároku mala skutočnosť uspokojenia pohľadávky žalobcu, ktorou tento odôvodnil späťvzatie žaloby.

14. Žalobca sa v konaní celkom zrejme nedomáhal plnenia záväzku zabezpečeného záložným právom, pričom na podklade skutočností uvedených v predchádzajúcom bode tohto odôvodnenia možno podľa názoru odvolacieho súdu vyvodiť tiež, že spochybnenie nadobúdacieho titulu žalovaného v 3. rade a cez neho tiež nadobúdacieho dôvodu žalovaného v 6. rade rozhodne nebolo pre uspokojenie pohľadávky vlastníkov bytov a nebytových priestorov, ktorú žalobca vymáhal nevyhnutné. Možno preto konštatovať, že medzi dôvodom späťvzatia žaloby (uspokojenie zabezpečenej pohľadávky) a skutočnosťami, na základe ktorých došlo k uplatneniu nároku na súde (spor záložných veriteľov o poradie záložného práva) niet priamej ani nepriamej kauzálnej previazanosti, a preto podľa záveru odvolacieho súdu procesná zodpovednosť za zastavenie konania spočíva v danom prípade výlučne na žalobcovi.

15. Citované ust. § 256 ods. 1 C.s.p. a všetky doposiaľ prezentované úvahy podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade jednoznačne odôvodňovali nevyhnutnosť priznania nároku na plnú náhradu trov konania žalovanej strane, keďže zastavenie konania procesne zavinil žalobca, ktorý navyše netvrdil a ani odvolací súd nezistil zo súdneho spisu skutočnosť, odôvodňujúcu pri rozhodnutí o trovách konania s použitím ust. § 257 C.s.p. odchyliť sa od zásady zodpovednosti za zastavenie (výsledok) konania.

16. Nakoľko procesné podmienky konania boli v tomto prípade splnené, nesprávnosť napadnutého rozhodnutia spočívala vo svojej podstate na právnej vade a odvolací súd mal pre rozhodnutie dostatočný skutkový podklad, pristúpil v súlade s ust. § 388 C.s.p. k zmene vecne nesprávneho rozhodnutia o trovách konania pred súdom prvej inštancie vo vzťahu medzi žalobcom a odvolateľom spôsobom, vyplývajúcim z výrokovej časti tohto uznesenia.

17. V odvolacom konaní procesne plne úspešnému žalovanému v 6. rade zároveň odvolací súd s použitím ust. § 255 ods. 1 C.s.p. priznal proti žalobcovi nárok na náhradu 100% trov odvolacieho konania.

18. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné (§ 355 C.s.p.).

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Táto povinnosť neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.